

с. а. А. ли, чи ѿдшлатъ трѣбува на сѣки дѣнь тол-
 кова приуготовленїата. Данїїлъ ѿ-
 с. б. 51. крѣлъ тѣмъ лѣсть на Царьатъ, и Царь-
 с. 31. рьатъ като желалъ да сѣ оубѣри на то-
 ва нѣщо хѣбеви, предлѣжилъ самичакъ
 ѿстѣто на вїла, и запечѣталъ вратѣта
 на кѣпището сасъ свѣатъ перстень. На
 оутринѣта Царьатъ, като ѿишелъ при
 кѣпището, и видѣлъ чи вратѣта стоѣтъ
 запечѣтаны, а предлѣженното ѿстѣ и зѣде-
 но, громогласно и зѣвикалъ: великъ си ты
 с. и. вїле! и нѣма ни єдна лѣсть въ тебе. Яла
 Данїїлъ сѣ позасмѣлъ и мѣ показалъ
 с. д. мѣжескитѣ, жѣнскитѣ и дѣтїнскитѣ стап-
 с. е. ки. зацѣо жрецытѣ дохождали, та и зѣ-
 дали и испївали сичко, дѣто бывало
 предлѣжено вїлѣ, вѣдно сасъ свѣитѣ
 с. а. домашни. Яла Данїїлъ бѣлъ повелѣлъ
 и ѿщи сѣ вечерѣ да посыпатъ сичката
 с. к. а. землѣ въ кѣпището сасъ пѣпелъ. Тогї-
 ва Царьатъ повелѣлъ да и зѣватъ жре-
 цытѣ, и като сѣ и зѣстїлъ ѿ тѣхъ за-
 ради прохѣдитѣ (лахамытѣ) дѣто презъ
 тѣхъ тїи влазѣли въ кѣпището, наказалъ
 ги сичкитѣ сасъ смѣрть, а вїла предѣлъ
 на Данїїловата власть, дѣто той го
 истребилъ вѣдно сасъ нѣгвоето кѣпище.